

VENDIM
Nr. 233, datë 4.4.2012

**PËR MIRATIMIN E MARRËVESHJES, NDËRMJET KËSHILLIT TË MINISTRAVE TË
REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË SË REPUBLIKËS SË AZERBAJXHANIT,
PËR NXITJEN DHE MBROJTJEN E NDËRSJELLË TË INVESTIMEVE**

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të neneve 17 e 23 të ligjit nr. 8371, datë 9.7.1998 “Për lidhjen e traktateve dhe marrëveshjeve ndërkombëtare”, me propozimin e Zëvendëskryeministrit dhe Ministrit të Punëve të Jashtme, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

Miratimin e marrëveshjes, ndërmjet Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë dhe Qeverisë së Republikës së Azerbajxhanit, për nxitjen dhe mbrojtjen e ndërsjellë të investimeve, sipas tekstit bashkëlidhur këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

KRYEMINISTRI
Sali Berisha

MARRËVESHJE
NDËRMJET KËSHILLIT TË MINISTRAVE TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË
SË REPUBLIKËS SË AZERBAJXHANIT MBI NXITJEN DHE MBROJTJEN RECIPROKE TË
INVESTIMEVE

Këshilli i Ministrave i Republikës së Shqipërisë dhe Qeveria e Republikës së Azerbajxhanit, që këtu quhen “palët kontraktuese”,

me dëshirën për të intensifikuar bashkëpunimin e tyre ekonomik për përfitim reciprok të të dy vendeve;

me synim krijimin dhe ruajtjen e kushteve të përshtatshme dhe të drejtave për investimet e investitorëve të një pale kontraktuese në territorin e palës tjetër kontraktuese; dhe

të vetëdijshëm se nxitja dhe mbrojtja reciproke e investimeve sipas kësaj marrëveshjeje do të stimulojë iniciativat e biznesit në këtë fushë;

me dëshirën për të arritur këta objektiva në përputhje me mbrojtjen e shëndetit, sigurinë e mjedisit dhe nxitjen e zhvillimit të qëndrueshëm,

kanë rënë dakord si më poshtë:

Neni 1
Përkufizime

Për qëllimet e kësaj marrëveshjeje:

1. Termi “investime” do të thotë të gjitha llojet e sendeve pasurore të krijuara ose përfituara drejtpërdrejt nga investitorët e një pale kontraktuese plotësisht ose pjesërisht në territorin e palës tjetër kontraktuese, në pajtim me legjislacionin e kësaj pale kontraktuese dhe veçanërisht, megjithëse jo përjashtimisht, përfshin:

a) pasuritë e luajtshme dhe të paluajtshme dhe çdo të drejtë tjetër pasurore, si: hipotekat, e drejta e pengut, qiratë, pengjet, uzufuktin ose të drejta reale të ngjashme;

b) një shoqëri, aksionet, pjesët dhe çdo formë tjetër e pjesëmarrjes në një shoqëri;

c) paratë, pretendimet në para ose e drejta për një veprim sipas një kontrate që ka vlerë ekonomike dhe në lidhje me një investim;

d) të drejtat e pronësisë intelektuale (e drejta e autorit, të drejtat përkatëse, të drejtat për

topografisë e integruara të qarqeve të integruara dhe bazat e të dhënave) dhe të drejtat e pronësisë industriale (të drejtat për shpikjet, modelet e përdorimit, modelet industriale, markat tregtare dhe treguesit gjeografikë), proceset teknike, ekspertiza dhe vullneti i mirë;

e) të drejtat për të ndërmarrë aktivitete ekonomike dhe tregtare që caktohen me ligj ose në bazë të një kontrate, duke përfshirë koncesionet për kërkimin, kultivimin, nxjerrjen ose shfrytëzimin e burimeve natyrore.

2. Termi “investitor” do të thotë:

a) çdo person fizik që ka shtetësinë e një pale kontraktuese në pajtim me ligjet e shtetit;

b) një shoqëri ose një person tjetër juridik i themeluar ose i krijuar rregullisht në pajtim me ligjet e zbatueshme të shtetit të një pale kontraktuese dhe që ka selinë e tij dhe që zhvillon aktivitete kryesore biznesi brenda territorit të shtetit të asaj pale kontraktuese, i cili bën një investim në territorin e shtetit të palës tjetër kontraktuese në pajtim me legjislacionin e kësaj pale kontraktuese.

Nëse investitori është në pronësi ose kontrollohet nga personat që kanë shtetësinë e një shteti që nuk ka marrëdhënie diplomatike me palën kontraktuese në territorin e së cilës bëhet investimi, ky investitor nuk përfiton nga kjo marrëveshje.

Çdo ndryshim në formën në të cilën investohen ose riinvestohen sendet pasurore nuk ndikon në karakterin e tyre si investime.

3. Termi “të ardhurat” janë shumat e dhëna nga investimet dh e veçanërisht, megjithëse jopërfshatimisht, përfshin fitimet, interesin, fitimet e kapitalit, dividendët dhe tarifat e licencave dhe tarifat ose çdo pagesë në natyrë në lidhje me një investim.

4. Termi “territor” është:

a) në lidhje me Republikën e Shqipërisë nënkupton territorin nën sovranitetin e Republikës së Shqipërisë, duke përfshirë ujërat territorial, si dhe zonën detare dhe shelfin kontinental mbi të cilat Republika e Shqipërisë, në pajtim me ligjet e saj të brendshme dhe të drejtën ndërkombëtare, ushtron të drejtat e saj sovraane dhe të ligjshme;

b) në lidhje me Republikën e Azerbajxhanit, territori i Republikës së Azerbajxhanit, duke përfshirë sektorin e detit Kaspik mbi të cilin Republika e Azerbajxhanit, në pajtim me legjislacionin e brendshëm dhe të drejtën ndërkombëtare, ushtron të drejtat sovraane ose juridiksionin.

Neni 2

Nxitja dhe mbrojtja e investimeve

1. Secila palë kontraktuese inkurajon dhe krijon kushte të favorshme në territorin shtetëror të saj për investitorët e palës tjetër kontraktuese për të bërë investime në territorin e shtetit dhe i pranon këto investime në pajtim me legjislacionin e saj të brendshëm.

2. Secila palë kontraktuese, brenda kuadrit të saj legjislativ, shqyrton në mirëbesim të gjitha kërkesat për lejet e nevojshme në lidhje me investimet në territorin e shtetit të saj, duke përfshirë autorizimet për angazhimin e punonjësve zbatues, menaxherëve, specialistëve dhe personelit teknik sipas zgjedhjes së investitorit.

3. Investimeve të bëra nga investitorët e një pale kontraktuese në territorin shtetëror të palës tjetër kontraktuese në pajtim me legjislacionin e saj për trajtimin e të huajve të kësaj pale kontraktuese, u jepet gjithmonë një trajtim i drejtë dhe i përshtatshëm dhe gëzojnë mbrojtje dhe siguri të plotë.

4. Asnjë palë kontraktuese nuk cenon me masa të paarsyeshme, arbitrare dhe diskriminuese operimin, menaxhimin, ruajtjen, përdorimin, gëzimin, zgjerimin, përfitimin ose disponimin e këtyre investimeve.

5. Asnjë palë kontraktuese nuk vendos masa detyruese për investimet e investitorëve të palës tjetër kontraktuese në lidhje me blerjen e materialeve, mjeteve të prodhimit, operimin, transportin, tregtimin e produkteve të tyre ose urdhrave të ngjashëm që kanë efekte të paarsyeshme ose diskriminuese.

Neni 3

Marrja e informacionit për investitorin dhe transparencën

1. Pala kontraktuese pritëse ka të drejtën të kërkojë informacion nga nja investitor i mundshëm ose shteti dërgues në lidhje me menaxhimin e biznesit dhe praktikën e tij si investitor, duke përfshirë në shtetin dërgues. Pala kontraktuese pritëse mbron informacionin konfidencial për biznesin që merr në lidhje me këtë. Pala kontraktuese pritëse e bën informacionin e dhënë publik në komunitetin ku mund të vendoset investimi, duke respektuar ruajtjen e informacioni konfidencial të biznesit dhe legjislacionin tjetër të zbatueshëm të brendshëm.

2. Secila palë siguron që, në masën e mundur, ligjet, rregulloret, procedurat dhe aktet administrative të saj, si dhe vendimet gjyqësore me zbatim të përgjithshëm dhe marrëveshjet ndërkombëtare ku ajo është palë, pas hyrjes së tyre në fuqi, të cilat mund të prekin investimet e investitorëve të palës tjetër në territorin e saj shtetëror, të publikohen menjëherë ose të bëhen publike në një mënyrë tjetër.

Neni 4

Trajtimi kombëtar dhe trajtimi i kombit më të favorizuar

1. Pasi një palë kontraktuese pranon një investim në territorin e saj shtetëror në pajtim me legjislacionin e saj të brendshëm, ajo u jep investimeve të investitorëve të palës tjetër kontraktuese një trajtim më pak të favorshëm sesa ai që u jep, në rrethana të ngjashme, investimeve të investitorëve të vet ose investimeve të investitorëve të një shteti të tretë, cilido që të jetë më i favorshëm për investitorin përkatës.

2. Secila palë kontraktuese në territorin e vet u jep investitorëve të palës tjetër kontraktuese, në lidhje me menaxhimin, mirëmbajtjen, përdorimin ose disponimin e investimeve të tyre, një trajtim jo më pak të favorshëm se ai që u jep në rrethana të ngjashme investitorëve të vet ose investitorëve të një shteti të tretë, cilido që të jetë më i favorshëm për investitorin përkatës.

3. Dispozitat e paragrafëve 1 dhe 2 të këtij neni nuk interpretohen sikur detyrojnë palën kontraktuese t'u japë investitorëve të palës tjetër kontraktuese përfitimet e një trajtimi, preference ose privilegji që rrjedh nga:

- a) anëtarësimi në një zonë tregtare ekzistuese ose të ardhshme, treg i përbashkët, bashkim doganor, bashkim ekonomik, bashkim monetar ose një organizatë tjetër ekonomike rajonale; dhe
- b) një marrëveshje ose masë ndërkombëtare në lidhje me, tërësisht ose pjesërisht, tatinin;
- c) një konventë ose traktat shumëpalësh në lidhje me investimet, në të cilën një palë kontraktuese është ose mund të behet palë.

4. Trajtimi i përmendur në paragrafët 1 dhe 2 të këtij neni jepet mbi bazën e reciprocitetit.

Neni 5

Shpronësimi

1. Investimet e investitorëve të një pale kontraktuese në territorin e palës tjetër kontraktuese nuk shtetëzohen, shpronësohen ose i nënshtrohen ndryshe një mase tjetër që, drejtpërdrejt ose jo, ka efektin e shtetëzimit ose shpronësimit (këtu quhet "shpronësim"), përveçse për qëllime publike dhe sipas një procesi të rregullt, mbi një bazë jodiskriminuese dhe kundrejt pagesës së një kompensimi të menjëhershëm, të përshtatshëm dhe të efektshëm.

2. Ky kompensim është i barabartë me vlerën e tregut të investimit të shpronësuar menjëherë para se të kryhet shpronësimi apo të jetë bërë i njohur publikisht, cilido që të jetë më parë.

3. Kjo vlerë e tregut llogaritet në një monedhë lirisht të këmbyeshme mbi bazën e normës së këmbimit të tregut që zbatohet për atë monedhë në datën e transfertës. Kompensimi përfshin gjithashtu interesin sipas normës tregtare të vendosur me bazë tregu për monedhën në fjalë nga data e shpronësimit deri në datën e pagesës. Kompensimi paguhet pa vonesë, është efektivisht i realizueshëm dhe lirisht i transferueshëm.

4. Investitori i interesuar ka të drejtën e rishikimit të menjëhershëm nga një autoritet gjyqësor ose një autoritet tjetër kompetent dhe i pavarur i palës kontraktuese të çështjes së tij, duke përfshirë vlerësimin e investimeve të tij dhe pagesën e kompensimit në pajtim me parimet e përcaktuara në këtë nen.

Neni 6 **Kompensimi për humbjet**

1. Investitorët e një pale kontraktuese, investimet e të cilëve në territorin e palës tjetër kontraktuese pësojnë humbje për shkak të luftës ose konfliktit të armatosur, gjendjes së emergjencës kombëtare, revoltës, kryengritjes, trazirave publike, fatkeqësive natyrore ose ngjarjeve të tjera të ngjashme, marrin nga pala kontraktuese e fundit në lidhje me rikthimin, zhdëmtimin, kompensimin ose formave të tjera të shlyerjes, zgjidhje tjetër jo më pak të favorshme se ajo që kjo palë kontraktuese u jep investitorëve të vet ose investitorëve të një shteti të tretë, cilado të jetë më e favorshme për investitorin përkatës. Pagesat përkatëse janë efektive të realizueshme, lirisht të konvertueshme dhe menjëherë të transferueshme.

2. Pa cenuar paragrafin (1) të këtij neni, një investitor i një pale kontraktuese i cili në një nga situatat e përmendura në këtë paragraf, pëson humbje në territorin e shtetit të palës tjetër kontraktuese, që rrjedhin nga:

- marrja në zotërim e investimit të tij ose i një pjese të tyre nga forcat e armatosura ose autoritetet e këtij të fundit; ose
- shkatërrimi i investimeve të tij ose i një pjese të tyre nga forcat e armatosura ose autoritetet e këtij të fundit, të cilat nuk kanë qenë të domosdoshme për situatën, merr një kompensim të përshtatshëm duke pasur parasysh rrethanat të veçanta.

Neni 7 **Transfertat e lira**

1. Në pajtim me legjislacionin e saj, secila palë kontraktuese u siguron në mirëbesim investitorëve të palës tjetër kontraktuese transfertën e lirë të pagesave në lidhje me investimet e tyre në dhe nga territori i shtetit. Këto transfertat përfshijnë veçanërisht, megjithëse jo përjashtimisht:

- a) shumat principale dhe shtesë për mirëmbajtjen, zhvillimi ose rrjetin e investimit;
- b) të ardhurat neto, fitimet kapitale, dividendët, interesin, tarifat e licencave, tarifat dhe çdo e ardhur faktike që rrjedh nga investimet;
- c) të ardhurat nga investimet, sipas përkufizimit në nenin 1;
- d) pagesat në lidhje me kontratat, duke përfshirë marrëveshjet e huave;
- e) kompensimet e parashikuara sipas neneve 5 dhe 6;
- f) shumat nga shitja e plotë ose e pjesshme, ose likuidimi i një investimi;
- g) pagat dhe shpërblimet e tjera për personelin e punësuar të ardhur nga jashtë shtetit në lidhje me investimin;
- h) pagesat në lidhje me tarifat e menaxhimit;
- i) pagesat që rrjedhin nga zgjidhja e mosmarrëveshjeve.

2. Të gjitha transfertat sipas kësaj marrëveshjeje bëhen pa kufizim dhe vonesa të panevojshme në një monedhë lirisht të konvertueshme, me kursin e këmbimit që zbatohet në datën e transfertës për monedhën e transfertës. Nëse norma e tregut është e padisponueshme, kursi i këmbimit do të jetë kursi më i fundit i këmbimit i përdorur në monedhat e SDR.

3. Pavarësisht paragrafëve 1 dhe 2 më sipër, një palë kontraktuese mund të pengojë ose vonojë një transfertë nëpërmjet zbatimit të drejtë, jodiskriminues dhe me mirëbesim të masave që sigurojnë respektimin nga investitori të legjislacionit të palës kontraktuese pritëse, në lidhje me:

- a) pagesën e tatimeve dhe detyrimeve;

- b) falimentimin, paaftësinë paguese ose mbrojtjen e të drejtave të kreditorëve;
- c) veprat penale; dhe
- d) sigurimin e respektimit të urdhrave ose vendimeve të gjykatave ose autoriteteve gjyqësore të palës kontraktuese pritëse.

Neni 8

Kushtet më të favorshme

Nëse legjislacioni i palës tjetër kontraktuese ose detyrimet sipas së drejtës ndërkombëtare që ekzistojnë aktualisht ose që vendosen më vonë ndërmjet palëve kontraktuese si shtesë ndaj kësaj marrëveshjeje përmbajnë një rregullim, të përgjithshëm ose specifik, që u japin të drejtë investimeve të investitorëve të palës tjetër kontraktuese për një trajtim më të favorshëm se ai i parashikuar në këtë marrëveshje, ky rregullim, në masën që është më i favorshëm, ka përparësi mbi këtë marrëveshje.

Neni 9

Transferimi i të drejtave

Nëse një palë kontraktuese ose një agjenci e caktuar prej saj (këtu quhet “sigurues”) bën një pagesë në bazë të një garancie që ka dhënë ndaj risqeve jotregtare në lidhje me investimet në territorin e palës tjetër kontraktuese, kjo palë kontraktuese pritëse njuh kalimin te garantuesi të të gjitha të drejtave dhe pretendimeve që rrjedhin nga ky investim dhe njuh që garantuesi të ketë të drejtë të ushtrojë këto të drejta dhe të realizojë pretendimet në të njëjtën masë, si edhe investitori i parë.

Neni 10

Konsultimet

Palët kontraktuese bien dakord të konsultohen menjëherë, me kërkesë të njëres, për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve që lindin ndërmjet tyre në lidhje me këtë marrëveshje ose të rishikojnë çdo çështje mbi zbatimin e kësaj marrëveshjeje ose të shqyrtojnë çdo çështje që mund të rrjedhë nga kjo marrëveshje. Këto konsultime zhvillohen ndërmjet autoriteteve kompetente të palëve kontraktuese në një vend dhe kohë që bihet dakord ndërmjet palëve kontraktuese nëpërmjet kanaleve diplomatike.

Neni 11

Refuzimi i përfitimeve

1. Një palë kontraktuese mund të refuzojë përfitimet sipas kësaj Marrëveshjeje, duke përfshirë të drejtën për të filluar ose vazhduar procedurën e zgjidhjes së mosmarrëveshjeve, për një investitor të palës tjetër kontraktuese dhe investimet e atij investitori, nëse:

- investitori është në pronësi ose kontrollon nga personat që kanë shtetësinë e një shteti që nuk është palë kontraktuese ose e palës refuzuese; ose
- investitori nuk zhvillon aktivitete kryesore biznesi në territorin shtetëror të palës tjetër kontraktuese.

2. Për mënjanimin e dyshimit, nëse ushtrohet, ky refuzim mund të zbatohet për të gjithë ose një pjesë të specifikuar të investitorëve ose investimeve të investitorëve, qoftë investitorë ose investime ekzistuese ose të ardhshme.

Neni 12

Zgjidhja e mosmarrëveshjeve ndërmjet palëve kontraktuese

1. Mosmarrëveshjet ndërmjet palëve kontraktuese në lidhje me interpretimin ose zbatimin e kësaj marrëveshjeje, nëse është e mundur, zgjidhen nëpërmjet bisedimeve.

2. Nëse mosmarrëveshja nuk mund të zgjidhet në këtë mënyrë brenda gjashtë muajve nga fillimi i bisedimeve, me kërkesë të një pale kontraktuese, i paraqitet Gjykatës së Arbitrazhit në pajtim me dispozitat e këtij neni.

3. Gjykata e Arbitrazhit ka këtë përbërje: brenda dy muajve nga marrja e kërkesës për arbitrazh, secila palë kontraktuese emëron një anëtar të Gjykatës dhe këta dy anëtarë zgjedhin një shtetas të një shteti të tretë si kryetar me aprovimin e të dyja palëve kontraktuese. Kryetari caktohet brenda katër muajve nga data e emërimit të dy anëtarëve të tjerë.

4. Nëse brenda afateve të përcaktuara në paragrafin 3 të këtij neni nuk janë bërë emërimet e nevojshme, secila palë kontraktuese, nëse nuk është rënë dakord ndryshe, mund të ftojë kryetarin e Gjykatës Ndërkombëtare të Drejtësisë për të bërë emërimet e nevojshme. Nëse kryetari është shtetas i një pale kontraktuese ose nëse pengohet në përmbushjen e këtij funksioni, zëvendëskryetari ftohet për të bërë emërimet e nevojshme. Nëse zëvendëskryetari është shtetas i një pale kontraktuese ose pengohet në ushtrimin e këtij funksioni, anëtari i Gjykatës Ndërkombëtare të Drejtësisë pas tij në detyrë, i cili nuk është shtetas i një pale kontraktuese, ftohet të bëjë emërimet e nevojshme.

5. Gjykata e Arbitrazhit vendos rregullat e veta të procedurës. Gjykata e Arbitrazhit i merr vendimet e saj mbi bazën e dispozitave të kësaj marrëveshjeje dhe rregullave dhe të drejtës ndërkombëtare të zbatueshme ndërmjet palëve kontraktuese. Gjykata e Arbitrazhit i merr vendimet e saj me shumicë votash. Këto vendime janë përfundimtare dhe detyruese për të dyja palët kontraktuese. Secila palë kontraktuese mbulon shpenzimet e arbitrit të emëruar prej saj dhe përfaqësimin në gjykimin në arbitrazh. Shpenzimet e kryetarit dhe shpenzimet e tjera mbulohen në pjesë të barabarta nga të dyja palët kontraktuese.

Neni 13

Zgjidhja e mosmarrëveshjeve për investimet ndërmjet një pale kontraktuese dhe një investitori të palës tjetër kontraktuese

1. Çdo mosmarrëveshje ndërmjet një pale kontraktuese dhe një investitori të palës tjetër kontraktuese, nëse është e mundur, zgjidhet me pajtim nëpërmjet bisedimeve ndërmjet palëve në mosmarrëveshje. Para se një investitor të paraqesë një mosmarrëveshje në arbitrazh sipas këtij neni, palët në mosmarrëveshje zhvillojnë bisedime në mirëbesim. Vendi i bisedimeve është kryeqyteti i palës kontraktuese në mosmarrëveshje, përveç kur palët në mosmarrëveshje vendosin ndryshe. E drejta e një investitori për të paraqitur një mosmarrëveshje sipas procedurave për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve të parashikuara në nënparagrafin 2 të këtij neni nuk cenohet apo refuzohet thjesht nëpërmjet refuzimit të palës kontraktuese në mosmarrëveshje për të marrë pjesë në bisedime.

2. Mjetet ligjore lokale sipas legjislacionit të brendshëm të një pale kontraktuese në territorin shtetëror të së cilës është bërë investimi, janë të disponueshme për investitorët e palës tjetër kontraktuese mbi bazën e trajtimit jo më pak të favorshëm se ai që u jepet investimeve të investitorëve të vet ose investitorëve të një shteti të tretë, cilido që të jetë më i favorshëm për investitorët.

3. Nëse një mosmarrëveshje e tillë nuk mund të zgjidhet brenda 6 (gjashtë) muajve nga data në të cilën mosmarrëveshja është njoftuar nga njëra palë, ajo i paraqitet, me kërkesë dhe sipas zgjedhjes së investitorit të palës kontraktuese:

a) një gjykatë vendore kompetente të palës kontraktuese në territorin e së cilës është bërë investimi;

b) Qendrës Ndërkombëtare për Zgjidhjen e Mosmarrëveshjeve nga Investimet (ICSID) të themeluar në Konventën e Uashingtonit të datës 18 mars 1965, për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve të investimeve ndërmjet shteteve dhe shtetasve të shteteve të tjera, nëse të dyja palët janë bërë palë në këtë konventë.

c) një gjykatë ndërkombëtare arbitrazhi *ad hoc* të themeluar në pajtim me Rregullat e Arbitrazhit të Komisionit të Kombeve të Bashkuara për të drejtën ndërkombëtare tregtare (UNICITRAL);

4. Një investitor që ka paraqitur një pretendim në lidhje me sjelljen ose masën e palës kontraktuese që pretendohet të ketë shkaktuar mosmarrëveshjen te gjykata kompetente e shtetit të palës

kontraktuese ose në një procedurë të rënë paraprakisht dakord për zgjidhjen e mosmarrëveshjes, nuk ka të drejtë ta paraqesë mosmarrëveshjen në arbitrazh ndërkombëtar, siç parashikohet në paragrafin 3 të këtij neni.

5. Asnjëra prej palëve kontraktuese që është palë në një mosmarrëveshje nuk mund të ngrejë kundërshtim në ndonjë fazë të gjykimit në arbitrazh ose të ekzekutimit të vendimit të arbitrazhit, për shkak të faktit se investitori që është pala kundërshtare në mosmarrëveshje, ka marrë një zhdëmtim që mbulon plotësisht ose pjesërisht humbjet në bazë të një kontrate sigurimi.

6. Mosmarrëveshja zgjidhet në pajtim me ligjin, duke zbatuar kushtet e kësaj marrëveshjeje, ligjin e shtetit të palës kontraktuese në mosmarrëveshje dhe parimet e së drejtës ndërkombëtare publike.

7. Ky vendim është përfundimtar dhe detyrues për palët në mosmarrëveshje dhe zbatohet sipas legjislacionit të brendshëm.

Neni 14

Zbatimi i marrëveshjes

Dispozitat e kësaj marrëveshjeje zbatohen për investimet e bëra nga investitorët e një prej palëve kontraktuese para dhe pas datës së hyrjes së saj në fuqi të kësaj marrëveshjeje dhe është e zbatueshme nga data e hyrjes së saj në fuqi, por nuk zbatohet për mosmarrëveshjet në lidhje me një investim ose pretendim që është zgjidhur para hyrjes në fuqi të kësaj marrëveshjeje.

Neni 15

Shtesat dhe ndryshimet

Çdo shtesë dhe ndryshim mund t'i bëhet kësaj marrëveshjeje me pëlqimin reciprok të palëve kontraktuese. Këto shtesa dhe ndryshime bëhen në formën e protokolleve të veçanta që kanë qenë pjesë integrale e kësaj marrëveshjeje dhe hyjnë në fuqi në pajtim me dispozitat e nenit 16 të kësaj marrëveshjeje.

Neni 16

Hyrja në fuqi, kohëzgjatja dhe prishja

1. Kjo marrëveshje hyn në fuqi 30 (tridhjetë) ditë pas marrjes së njoftimit të fundit me shkrim nëpërmjet të cilës palët kontraktuese njoftojnë njëra-tjetrën për përfundimin e procedurave të tyre të brendshme për hyrjen në fuqi.

2. Kjo Marrëveshje lidhet për një periudhë të pacaktuar kohe dhe mbetet në fuqi deri në fund të periudhës dymbëdhjetëmujore pas datës së dërgimit të njoftimit me shkrim të një prej palëve kontraktuese, nëpërmjet kanaleve diplomatike, mbi synimin për prishjen e kësaj marrëveshjeje.

3. Në lidhje me investimet e bëra para datës së prishjes së kësaj marrëveshjeje, dispozitat e neneve 1 deri 15 do të vazhdojnë të jenë në fuqi për një periudhë prej dhjetë vjetësh nga data e njoftimit në lidhje me prishjen e saj, përveç kur bihet dakord ndryshe nga palët kontraktuese.

Bërë në Baku, më 9 shkurt 2012, në dy kopje origjinale, në gjuhët shqipe, azerbajxhanase dhe angleze, ku të gjitha tekste janë njëllor autentike. Në rastin e ndryshimit në interpretim dhe zbatim, ka përparësi teksti në gjuhën angleze.